

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

1. **ชื่อผู้ทำวิจัย** นางชฎาพร หนองพุดซา
ตำแหน่ง ครูผู้สอน โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา
2. **ชื่อเรื่อง** การศึกษาการใช้เทคนิคการใช้ลูกโป่งป้องกันการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ
3. **วัตถุประสงค์**

1. เพื่อเปรียบเทียบวิธีการสอนระหว่างการใช้เทคนิคการใช้ลูกโป่งป้องกันการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำกับการสอนโดยไม่ใช้ลูกโป่ง
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเป่าลูกโป่งโดยการใช้ลูกโป่งป้องกันการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ
3. เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น

4. สภาพปัจจุบัน

1. เด็กชายสหรัฐ คำแพงตา
2. เด็กชายชุตินันท์ คำมูล
3. เด็กชายธนกรุต ไชยทิพย์
4. เด็กชายกิตติวัฒน์ ม่วงมณี
5. เด็กชายไมตรี หิรัญดิยะกุล
6. เด็กหญิงณิชนม มณีปกรณ์
7. เด็กหญิงชนาภา บุญอนันต์
8. เด็กหญิงมาตา เดชปัญญา
9. เด็กหญิงชมพุกษา พันสภานุเดช
10. เด็กหญิงปภาวี รุมนันท์

กำลังศึกษาอยู่ชั้นป.๖ มัธยมศึกษาปีที่ 2 / 2 นักเรียนทั้ง 10 คนสามารถเป่าลูกโป่งได้แต่ยังไม่กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มเป่าลูกโป่ง ทำให้มีผลต่อการพัฒนาทักษะทางการว่ายน้ำ

ปัญหาที่พบ

1. ผู้เรียนทั้ง 10 คน ยังไม่กล้าเอาน้ำจุ่มลูกโป่ง เพื่อที่จะเป่าลูกโป่ง
2. ผู้เรียนทั้ง 10 คน ยังขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

จุดพัฒนา

ผู้เรียนทั้ง 10 คน ยังขาดความมั่นใจในตนเอง ไม่กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มลูกโป่งลงไปเป่าลูกโป่ง ทำให้การพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในชั้นต่อไปเกิดความล่าช้า ครูต้องให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้เรียนทั้ง 10 คนได้พัฒนาทักษะทางการว่ายน้ำได้ตามขั้นตอนยิ่งขึ้น

5. นวัตกรรมที่ใช้

ชื่อนวัตกรรม ลูกปิงปอง

ลักษณะของนวัตกรรม

1. วิเคราะห์ผู้เรียน โดยสังเกตเป็นรายบุคคล
2. ศึกษา ค้นหาอุปกรณ์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเป่าน้ำ

6. ผลการใช้นวัตกรรม

6.1 ผลต่อผู้เรียน

ผู้เรียนทั้ง 10 คนเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น มีความตั้งใจในการปฏิบัติตามคำแนะนำและปฏิบัติตามที่ผู้สอนสาธิต พยายามที่จะเป่าลูกปิงปองให้เคลื่อนที่ไปให้ไกลที่สุด เป็นการฝึกระบบการหายใจ ทำให้พัฒนาในขั้นของการดำนน้ำได้ดีขึ้น สามารถดำนน้ำได้นานขึ้น เมื่อผู้เรียนสามารถเป่าน้ำได้ถูกต้องทำให้กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มลงเป่าน้ำ เพราะเมื่อปฏิบัติได้ถูกต้องก็จะไม่เกิดการสำลักน้ำ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้ามากขึ้น ทำให้การเรียนว่ายน้ำของผู้เรียนเกิดบรรยากาศที่ดีขึ้น เกิดความสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น

6.2 ผลต่อครูผู้สอน

ครูมีความเข้าใจในพฤติกรรมของผู้เรียนทั้ง 10 คน ดีขึ้น จึงสอนเสริมแก่ผู้เรียนทั้ง 10 คน ในลักษณะซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ทำให้เด็กเกิดความเคยชินมากขึ้นและเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

การทดลองใช้นวัตกรรม

1. ระยะเวลาทดลองใช้ 8 สัปดาห์
2. รูปแบบการทดลอง

การใช้เทคนิคการใช้ลูกปิงปองในการสอนนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 2 เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 3 ที่ไม่ใช่เทคนิคการใช้ลูกปิงปองในการสอน

3. ใช้การฝึกกับนักเรียนทั้ง 10 คน ได้แก่

1. เด็กชายสหรัฐ คำแพงตา
2. เด็กชายชุตติพันธ์ คำมูล
3. เด็กชายธนภุต ไชยทิพย์
4. เด็กชายกิตติวัฒน์ ม่วงมณี
5. เด็กชายไมตรี หิรัญดิยะกุล
6. เด็กหญิงณิชนม มณีปกรณ์
7. เด็กหญิงชนาภา บุญอนันต์
8. เด็กหญิงมาตา เศษปัญญา
9. เด็กหญิงชมพุกษา พันสภานุเดช
10. เด็กหญิงปภาวี รุมนันทิยะ

4. กลวิธีการฝึก

1. สร้างความมั่นใจ
2. สร้างความคุ้นเคย
3. อธิบาย สาธิต
4. ปฏิบัติจริง
5. บันทึกผล

- สร้างความมั่นใจ

ครูพยายามฝึกให้เด็กเกิดความมั่นใจในตนเอง กล้าที่จะปฏิบัติ โดยการชี้แนะ และการให้กำลังใจ

- สร้างความคุ้นเคย

ครูพยายามสร้างความคุ้นเคยกับเด็ก เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจในตัวครู เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจในความปลอดภัยของตัวเอง เด็กจะเกิดความมั่นใจมากขึ้น และการสร้างความคุ้นเคยกับน้ำ ก็เป็นสิ่งที่สำคัญเช่นเดียวกันเพราะเด็กบางคนไม่ค่อยที่จะได้ลงสระว่ายน้ำบ่อยนัก การที่让孩子ได้สัมผัสกับน้ำบ่อย ๆ จะทำให้เด็กเกิดความเคยชินและเกิดความกล้ามากขึ้น

- อธิบายและสาธิต

การอธิบายและสาธิตจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเรียนการสอนแบบปฏิบัติ เพราะจะทำให้เด็กได้รับรู้ได้เห็น วิธีการปฏิบัติ เพื่อให้เด็กสามารถสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง

- ปฏิบัติจริง

เด็กจะได้นำวิธีการที่ครูได้อธิบายและสาธิตให้ดูนั้นมาทดลองปฏิบัติ โดยมีครูคอยดูแลเด็ก ๆ ขณะปฏิบัติอย่างใกล้ชิด

- บันทึกผล

ครูได้สร้างเครื่องมือในการบันทึกพฤติกรรมของเด็กทั้ง 10 คน เปรียบเทียบกับพฤติกรรมของนักเรียนห้องอื่นที่ไม่ได้ใช้การวิจัยนี้ในการทดลอง เพื่อเปรียบเทียบการวิจัยในครั้งนี้

7. ปัญหา อุปสรรคในการวิจัย

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยมีจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาเพราะจำนวนคนมาก บางครั้งเด็กเกิดความเจ็บป่วย หรือลืมนเตรียมชุดว่ายน้ำมา ทำให้การวิจัยเกิดความล่าช้า

ข้อเสนอแนะ ไม่ควรคาดหวังในตัวเด็กสูง ควรพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป

แบบบันทึกผลการวิจัย

ชั้น ปฐมวัยปีที่ 2 / 2

สัปดาห์ที่

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม			
		1	2	3	4
1	เด็กชายสหรัฐ คำแพงตา				
2	เด็กชายชุตินันท์ คำมูล				
3	เด็กชายชนกฤต ไชยทิพย์				
4	เด็กชายกิตติวัฒน์ ม่วงมณี				
5	เด็กชายไมตรี หิรัญดิยะกุล				
6	เด็กหญิงณิชนม มณีปกรณ์				
7	เด็กหญิงชนภา บุญอนันต์				
8	เด็กหญิงมาตา เศษปัญญา				
9	เด็กหญิงชมพุกษา พันสภานุเดช				
10	เด็กหญิงปภาวิ รุมนันทียะ				

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง ไม่กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มเป่าน้ำ
- 2 หมายถึง เริ่มกล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำอย่างรวดเร็ว
- 3 หมายถึง กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำแล้วเป่าน้ำ แต่ล้มลุกน้าเป็นบางครั้ง
- 4 หมายถึง กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำแล้วเป่าน้ำโดยไม่ล้มลุกน้า

แบบบันทึกผลการวิจัย

ชั้น ปฐมวัยปีที่ 2 / 3

สัปดาห์ที่

ที่	ชื่อ - สกุล	พฤติกรรม			
		1	2	3	4
1	เด็กชายภูวดินทร์ แจ่มสุวรรณ				
2	เด็กชายชนะชัย สอดโคกสูง				
3	เด็กชายเพชรมงคล มุ่งพันกลาง				
4	เด็กชายวัชรพล อรัญมิตร				
5	เด็กชายวรพล โนนม่วง				
6	เด็กหญิงรังษิมาลีนี ศาสตราอนุภาพ				
7	เด็กหญิงวิจิตรา ชูใจ				
8	เด็กหญิงเกษราภรณ์ เอกพันธ์				
9	เด็กหญิงพิมพ์เงิน ไพโรจน์พานิชย์				
10	เด็กหญิงพิมพ์ทอง ไพโรจน์พานิชย์				

หมายเหตุ

- 1 หมายถึง ไม่กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มเป่าน้ำ
- 2 หมายถึง เริ่มกล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำอย่างรวดเร็ว
- 3 หมายถึง กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำแล้วเป่าน้ำ แต่ล้มล้มน้ำเป็นบางครั้ง
- 4 หมายถึง กล้าที่จะเอาน้ำจุ่มน้ำแล้วเป่าน้ำโดยไม่ล้มล้มน้ำ

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาการใช้เทคนิคการใช้ลูกปิงปอง
ในการพัฒนาทักษะการว่ายน้ำ

ผู้วิจัย

นาง ชฎาพร หนองพุดซา

แผนก ปฐมวัย

โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

ประจำปีการศึกษา 2550

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

1. ชื่อผู้ทำวิจัย

นางจิตตินันท์ ชอบพิมาย

ตำแหน่ง

ครูผู้สอน โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

2. ชื่อเรื่อง

การศึกษาการจัดกิจกรรมการเตรียมความพร้อมด้านกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัสของนักเรียนระดับชั้นอนุบาล EP 1/5 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส
2. เพื่อพัฒนาทักษะเตรียมความพร้อมด้านทักษะกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส
3. เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4. สภาพปัจจุบัน

ข้อมูลส่วนตัว

ด.ช. จักรภัทร วิปสูงเนิน (น้องโฟโต้) นักเรียนระดับชั้นอนุบาล EP 1/5 ไม่ชอบมาโรงเรียนหรือมาโรงเรียนสายเป็นประจำ เนื่องจากทางบ้านประกอบอาชีพค้าขาย คุณพ่อคุณแม่ไม่ค่อยเอาใจใส่ และเลี้ยงแบบตามใจ จะซื้อของเล่นให้เป็นประจำ ให้ดูทีวี และนอนดึกเป็นประจำ คุณพ่อคุณแม่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีเวลาให้น้องโฟโต้ น้องโฟโต้ก็จะได้อยู่บ้านกับคุณยาย

เวลามาโรงเรียนในตอนเช้าส่วนใหญ่จะมาสาย ไม่ค่อยได้ร่วมกิจกรรมหน้าเสาธงกับเพื่อนๆ มาถึงโรงเรียนประมาณเกือบ 10.00 น. ทุกวัน เวลาที่ทำกิจกรรมในเวลาเรียนกับเพื่อนๆ ส่วนใหญ่จะไม่ชอบร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ เวลาปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น วาดภาพ ระบายสี ปั้นดินน้ำมัน การฝึกปะ การตัดภาพ น้องโฟโต้ไม่สามารถทำตามขอบเขตที่ครูกำหนดได้ การลากเส้นตามจุดประยังไม่ตรงตามจุดที่กำหนด กล้ามเนื้อมือไม่ได้รับการฝึกฝน จากการสอบถามผู้ปกครองน้องโฟโต้ เวลาอยู่ที่บ้านจะดูแต่ทีวีและจะนอนดึกเป็นประจำ เวลาที่ครูแจกใบประเมินแบบการเตรียมความพร้อมให้ไปทำที่บ้านส่วนใหญ่จะไม่ได้ทำมาส่งไม่สนใจในแบบประเมินนั้น จะดูแต่ทีวีเวลาที่มาถึงโรงเรียน ส่วนใหญ่เพื่อนๆ ก็ได้ปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์เสร็จเรียนรื้อแล้ว น้องโฟโต้จึงไม่ค่อยได้รับการพัฒนาการเตรียมความพร้อมด้านทักษะกล้ามเนื้อและประสาทสัมผัส ผู้วิจัยจึงได้คิดการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวให้กับน้องโฟโต้ เพื่อให้มีความพร้อมด้านกล้ามเนื้อ นิ้วมือ และมีความสามารถเรียนในระดับสูงต่อไป

ปัญหาที่พบ

1. ปฏิบัติกิจกรรมสร้างสรรค์ตามขอบเขตที่ครูกำหนดได้
2. กล้ามเนื้อมือและประสาทสัมผัสยังไม่พร้อมตามวัย
3. ไม่อยากร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ เพราะกล้ามเนื้อมือไม่แข็งแรง ยังไม่พร้อมทำให้ไม่อยากร่วมกิจกรรม

จุดพัฒนา

การพัฒนาสมรรถภาพความพร้อมด้านร่างกายในการเคลื่อนไหวการทำงานที่ประสานกันระหว่างกล้ามเนื้อมือและประสาทสัมผัส จนเกิดความคล่องแคล่วว่องไวและแม่นยำในการปฏิบัติ

5. นวัตกรรมที่ใช้

ชื่อนวัตกรรม การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์พัฒนาการเตรียมความพร้อมด้านทักษะกล้ามเนื้อมือและประสาทสัมผัส

การสร้างนวัตกรรม

1. ใ้ประเมินความพร้อมการลากเส้นตามจุดประ
2. การจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาการเตรียมความพร้อมด้านทักษะกล้ามเนื้อมือและประสาทสัมผัส

การทดลองใช้นวัตกรรม

1. ระยะเวลาการทดลอง 12 สัปดาห์
2. รูปแบบการทดลอง การปฏิบัติจริงโดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. การสังเกตในระหว่างนักเรียนได้ปฏิบัติ ทดลอง และผู้วิจัยได้จดบันทึกลงในสมุด
4. หลักการทดลอง มีดังนี้
 - การปั้นแป้งโด
 - การฉีกปะ
 - การตัดภาพ
 - การวาดภาพระบายสี

6. ผลการใช้นวัตกรรม

จากการสังเกตน้องโฟโด้สามารถจับดินสอถูกและสามารถลากเส้นตามจุดประได้ตามที่ครูกำหนด มีความพร้อมทางด้านประสาทสัมผัสจากที่ไม่สนใจเรียน ไม่สนใจในการทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ก็หันมาสนใจและสนุกสนานกับกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติ

7. ปัญหา อุปสรรคในการวิจัย

การทำวิจัยและข้อเสนอแนะผู้ปกครองได้รับความร่วมมือไม่เต็มที่เท่าที่ควรเพราะไม่ค่อยมีเวลา และยังคงมาส่งน้องโฟโด้สายอยู่เป็นส่วนใหญ่ทำให้เกิดปัญหาในการทดลองและปฏิบัติจริง และไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ เท่าที่ควร

ข้อเสนอแนะ

-

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาการจัดกิจกรรมเตรียมความพร้อม
ด้านกล้ามเนื้อมือและประสาทสัมผัสของนักเรียน
ระดับชั้นอนุบาล EP 1/5 โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

ผู้วิจัย

นาง จิตินันท์ ชอบพิมาย

แผนก ปฐมวัย

โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

ประจำปีการศึกษา 2551

ภาคผนวก

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

1. **ชื่อผู้ทำวิจัย** นางทุเรียน หาญณรงค์
ตำแหน่ง ครูผู้สอน ระดับปฐมวัยปีที่ 2 / 1
สังกัด โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
เขตตรวจราชการที่ 8 กระทรวงศึกษาธิการ
2. **ชื่อเรื่อง** การศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์
การเล่นิทานคติธรรม

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์
การเล่นิทานคติธรรม
2. เพื่อหาวิธีที่จะให้เด็กเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัยในตนเองในการทำกิจกรรมต่าง ๆ
3. เพื่อให้เด็กมีระเบียบวินัย อยู่ร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข

4. สภาพปัจจุบัน

ข้อมูลส่วนตัว

เด็กชาย จิรายุ ศิวเสวตคุณุชกร เรียนอยู่ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 1 พฤติกรรมของน้องฟิคขณะอยู่ที่
โรงเรียนขาดระเบียบวินัยในตนเองขณะเข้าแถว จะเล่นหยอกกับเพื่อน คอยเสียดัง ผลักเพื่อน ดึงผมเพื่อน
ค่อนข้างซนมาก เล่นมาก ไม่ค่อยมีระเบียบวินัยในการทำกิจกรรม จนคุณครูต้องเดินไปบอก เด็กหยุด
เพียงชั่วขณะ จากการสอบถามผู้ปกครอง น้องฟิคเป็นน้องคนสุดท้อง มีพี่ชาย 1 คน อยู่บ้านก็จะรังแก
พี่ชาย ไม่ยอมใคร เอาแต่ใจตนเอง ไม่เก็บของเข้าที่ พฤติกรรมน้องฟิคคล้ายๆ กับที่โรงเรียน ครอบครั
วน้องฟิคประกอบธุรกิจส่วนตัว ค้าขาย ฐานะทางบ้านค่อนข้างดี

ปัญหาที่พบ

1. น้องฟิคขาดระเบียบวินัยในตนเอง ไม่เชื่อฟังครู
2. ชอบรังแกเพื่อน และเอาแต่ใจตนเอง
3. การดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียนไม่ราบรื่น ไม่สนใจการเรียนขณะที่ครูกำลังสอน ชอบเดินไป
รังแกเพื่อน

จุดพัฒนา

น้องพีลาขาดการพัฒนาการทางด้านสังคม มีพฤติกรรมทางด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ และทัศนคติที่เป็นไปในทางลบกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ รวมทั้งครูและเพื่อน น้องพีลาจะมีพฤติกรรมในลักษณะต่อต้าน โดยการทำตาโต มองหน้าครูแบบไม่พอใจ เมื่อถูกตำหนิว่ากล่าวตักเตือนเหมือนเป็นการเรียนร้องความสนใจ เปรียบเทียบกับเวลาอยู่ที่บ้านพ่อแม่มักจะตามใจจนกลายเป็นความเคยชินและติดเป็นนิสัย ฉะนั้นการแก้ปัญหา พ่อแม่และครูควรต้องร่วมมือกันแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการพัฒนาน้องพีลาอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เกิดการการพัฒนาการที่ดีอื่นจะนำไปสู่การพัฒนาการด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

5. นวัตกรรมที่ใช้

ชื่อนวัตกรรม วิธีการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา

การสร้างนวัตกรรม

1. วิเคราะห์ผู้เรียน โดยสังเกตเป็นรายบุคคล
2. ศึกษาจากคู่มือการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับก่อนประถมศึกษา
3. ปรึกษาหารือกับผู้ปกครองเด็กและขอความร่วมมือในการช่วยกันพัฒนาเด็ก
4. ผลิตนวัตกรรมใช้ประกอบการพัฒนาจิตพิสัยของน้องพีลาในรูปของนิทานเสริมสร้างพัฒนาจิตพิสัยความสนใจใฝ่รู้
5. ติดตามและจดบันทึกพฤติกรรมต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมการพัฒนา

การทดลองใช้นวัตกรรม

1. ระยะเวลาทดลองใช้ 4- 8 สัปดาห์
2. ผลิตหนังสือนิทานเป็นกิจกรรมฝึกฝนการเล่านิทาน เรื่อง “ ลูกเปิดหนีออกจากบ้าน ”
3. สนทนาซักถามเกี่ยวกับเนื้อหาของนิทานว่าน้องพีลาจะทำตามอย่างนิทานหรือไม่ เพราะอะไร ถ้าน้องพีลาเป็นลูกเปิดจะทำตัวอย่างไรพ่อแม่จึงจะมีความสุขและหายเหนื่อย

กลวิธีการฝึก

- ขั้นนำ : ครูเล่านิทาน เรื่อง “ ลูกเปิดหนีออกจากบ้าน ”
- : ครูสนทนาซักถามเกี่ยวกับนิทานว่าน้องพีลาจะทำตามอย่างหรือไม่เพราะอะไร
- ขั้นปฏิบัติ : ให้น้องพีลาบอกกิจกรรมที่พ่อแม่ หรือคนอื่นทำให้แต่ละวัน
- : ให้น้องพีลาเลือกกิจกรรมที่ตนเองทำได้ เล่าวิธีการทำให้เพื่อนฟังและบอกความรู้สึกว่ากิจกรรมนั้นง่ายหรือยาก
- : ให้น้องพีลาออกมาสาธิตการทำกิจกรรมบางอย่าง เช่น การสวมถุงเท้า เก็บที่นอน

- : ให้น้องพี่และเพื่อนร่วมทำกิจกรรมพร้อมกัน ครูควรให้แรงเสริม
- : ให้น้องพี่รายงานสิ่งที่ตนเองทำได้หรือช่วยพ่อแม่หรือผู้อื่นให้ครูและเพื่อนฟัง

6. ผลการใช้นวัตกรรม

ผลต่อผู้เรียน

ผลจากการใช้วิธีการฝึกโดยใช้นวัตกรรม “นิทานพัฒนาจิตพิสัย” น้องพี่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้ดีขึ้น ยอมรับและซาบซึ้งความรักและความหวังดีของพ่อแม่ ควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเองได้ ช่วยเหลือตนเองเพื่อแบ่งเบาภาระของผู้อื่นได้

ผลต่อครูผู้สอน

ครูสามารถช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านสังคมโดยใช้นวัตกรรมการพัฒนาจิตพิสัยในรูปแบบของนิทานได้เป็นอย่างดี น้องพี่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเป็นที่ยอมรับของเพื่อนๆ เชื่อฟังครูและตั้งใจเรียน เคารพกติกาและร่วมกิจกรรมได้มากขึ้น การเรียนการสอนภายในชั้นเรียนราบรื่น

ผลต่อผู้ปกครอง

ผู้ปกครองให้ความร่วมมือเพื่อช่วยกันเสริมสร้างพัฒนาการของน้องพี่ สนใจฟังคำถามและช่วยให้น้องพี่ค้นพบคำตอบและตรวจสอบความรู้ความเข้าใจด้วยตนเอง พุดคุยและซักถามให้น้องพี่คิดถึงสิ่งที่น้องพี่อยากทำหรือได้ทำแล้ว อารมณ์ของพ่อแม่จะมีผลต่อความคิด ความจำ และการเรียนรู้ของลูก ถ้าอารมณ์ดีลูกย่อมจะเรียนได้เป็นอย่างดี

7. ปัญหา อุปสรรคในการวิจัย

ความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรมเพื่อการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของน้องพี่ขาดความต่อเนื่อง จึงทำให้ในบางครั้งน้องพี่มักจะมีพฤติกรรมเดิมๆ อยู่บ้าง แต่ทั้งครูและผู้ปกครองให้ความร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อช่วยให้น้องพี่มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นถึงแม้ว่าจะต้องใช้เวลาบ้าง เพื่อให้เกิดการพัฒนาการในทุกๆ ด้าน

ข้อเสนอแนะ

ความรักความเอาใจใส่ของครูและผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหานี้ให้เด็กมีพัฒนาการตามขั้นตอนได้อย่างต่อเนื่อง การให้กำลังใจ การให้คำชมเชยเมื่อเด็กปฏิบัติได้ ไม่ควรคาดหวังกับตัวเด็กมากเกินไป เพราะในบางครั้งสิ่งที่เด็กแสดงออกเป็นพฤติกรรมธรรมชาติของเด็กในวัยนี้อยู่แล้ว เมื่อเด็กโตขึ้นพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะหายไปเองตามการเจริญเติบโตและการพัฒนาการด้านต่างๆ ก็จะดีขึ้นเป็นลำดับ

ตัวอย่าง

นวัตกรรมที่ใช้ในการฝึก

นิทานคุณธรรม เรื่อง “ ลูกเป็ดหนีออกจากบ้าน ”

ทุกเช้าที่บ้านของลูกเป็ด แม่เป็ดจะรีบตื่นนอนมาจัดอาหารเช้าให้ลูกเป็ดและเตรียมสิ่งของที่ลูกเป็ดจะต้องเอาไปโรงเรียน ลูกเป็ดมักจะโยเยไม่ยอมกินอาหารเช้า และจะรบกวนขอเงินแม่เป็ดซื้อของจากรถเข็นริมถนนก่อนเข้าโรงเรียนอยู่เสมอ แม่เป็ดทั้งเหนื่อยและเสียใจที่ลูกเป็ดไม่กินอาหารที่แม่ทำ ซึ่งมีคุณค่าต่อร่างกายและสะอาด ถ้าลูกเป็ดเรียนร้องจะเอาอะไรคุณแม่ไม่ตามใจเพราะเห็นว่าราคาแพงและไม่มีประโยชน์ ลูกเป็ดก็จะโมโห วันหนึ่งลูกเป็ดตัดสินใจหนีออกจากบ้าน

ลูกเป็ดหนีออกจากบ้านไปเจอสุนัขกำลังนอนแทะกระดูก สุนัขมีน้ำใจชวนลูกเป็ดแทะกระดูกด้วย ลูกเป็ดมองกระดูกด้วยความประหลาดใจที่กระดูกไม่มีอะไรน่ากินเลย ลูกเป็ดรีบตอบขอบคุณสุนัขตัวนั้นแล้วรีบเผ่นหนีไป ลูกเป็ดไปเจอนกกำลังกินหนอนอยู่ นกชวนลูกเป็ดให้ลองกินตัวหนอน ลูกเป็ดเห็นตัวหนอนน่าเกลียดน่ากลัวจึงรีบของคุณนกแล้วรีบวิ่งจากไป ลูกเป็ดไปเจอคางคกกำลังแลบลิ้นจับแมลงกิน คางคกชวนลูกเป็ดมาจับแมลงกินด้วยกัน ลูกเป็ดรู้สึกว่ามีแต่ปีกและขาไม่น่าอร่อยเลย ลูกเป็ดตอบขอบคุณแล้วเดินต่อไป ลูกเป็ดหิวเหลือเกินคิดถึงอาหารที่แม่เป็ดอุตส่าห์ทำให้ทุกวันรีบวิ่งกลับบ้านมาหาแม่เป็ดและบอกแม่เป็ดว่า ลูกเป็ดโชคดีที่สุดในโลกที่มีอาหารดีๆ อร่อยๆ และสะอาดกินทุกวัน ลูกเป็ดรู้สึกในพระคุณของแม่เป็ด ตั้งแต่นั้นมาลูกเป็ดไม่คิดหนีออกจากบ้านอีกเลยและเห็นใจที่คุณแม่ทำงานเหนื่อยแล้วลูกยังทำความยุ่งยากลำบากใจให้แม่เป็ดอีก ลูกเป็ดจึงตั้งใจจะช่วยเหลือตนเองมากขึ้นและเป็นลูกที่ดีของคุณแม่เป็ดตลอดไป

หนังสืออ้างอิง

คู่มือการจัดกิจกรรมและสื่อเพื่อการพัฒนาจิตพิสัยในระบบการเรียนการสอนระดับก่อน
ประถมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2540

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการมีความมีวินัยในตนเอง
ของเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์ การเล่านิทานคติธรรม

ผู้วิจัย

นาง ทูเรียน หาญณรงค์

แผนก ปฐมวัย

ประจำปีการศึกษา 2551

โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา

โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้

กิจกรรม ส่งเสริมวัฒนธรรมไทย

เป้าหมาย

- เชิงคุณภาพ** ผู้เรียนทุกคนได้รับการส่งเสริม พัฒนาให้มีลักษณะที่พึงประสงค์
- เชิงปริมาณ** ผู้เรียนมีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม ได้รับการพัฒนาครบทุกด้าน
คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการดำเนินการ

กิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ดำเนินการโดยการอบรม สาธิต มารยาทการไหว้ขณะนั่งและยืน การพูดจามีหางเสียง รู้จักกล่าวคำขอบคุณ ขอโทษ ค่ะ ขา ครับ ผม ตลอดจนมารยาทในการรับประทานอาหารร่วมกัน สาธิตมารยาทในการเดินผ่านผู้ใหญ่ การรับของจากผู้ใหญ่ ให้นักเรียนปฏิบัติตาม จากนั้นได้ให้ครูประจำชั้นและครูสังเกตและตักเตือนเมื่อนักเรียนไม่ปฏิบัติตาม ตลอดภาคเรียนที่ 1 จากนั้นภาคเรียนที่ 2 เดือน กุมภาพันธ์ ได้มีการคัดเลือกตัวแทนแต่ละห้องมาแข่งขันประกวดมารยาทไทย

ระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ประกวดมารยาทการไหว้

ผลการแข่งขันมีดังนี้

ชนะเลิศอันดับที่ 1	ค.ญ. ณัฐกฤตา ไพรินทรภา	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 1
	ค.ช. วงษ์ปณิธาน แชจอหอ	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 1
ชนะเลิศอันดับที่ 2	ค.ญ. สิริรัตน์ จันทร์ฟ้า	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 2
	ค.ช. บัณฑิตวิชญ์ โภชน์เกาะ	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 2
ชนะเลิศอันดับที่ 3	ค.ญ. ณัฐชา องอาจ	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 5 (EP)
	ค.ช. จิรภัทร เชิดฉาย	ชั้นปฐมวัยปีที่ 1 / 5 (EP)

ระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 2 ประกวดมารยาทการเดินผ่านผู้ใหญ่

ผลการแข่งขันมีดังนี้

ชนะเลิศอันดับที่ 1	ค.ญ. นลลยา อัครพรชัย	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 1
	ค.ช. ธนสรณ์ ศิริรัตนพงษ์	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 1
ชนะเลิศอันดับที่ 2	ค.ญ. ชลลดา ดุงสูงเนิน	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 3
	ค.ช. ชวดล นามไธสง	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 3
ชนะเลิศอันดับที่ 3	ค.ญ.ชฎาภา ตระกูลวงศ์	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 2
	ค.ช. กันตินันท์ นาเมืองรักษ์	ชั้นปฐมวัยปีที่ 2 / 2

ระดับชั้นปฐมวัยปีที่ 3 ประกวดมารยาทการรับของจากผู้ใหญ่
ผลการแข่งขันมีดังนี้

ชนะเลิศอันดับที่ 1	ค.ญ. อชิรญา ฉายขุนทด	ชั้นปฐมวัยปีที่ 3 / 1
ชนะเลิศอันดับที่ 2	ค.ช. เลิศพงศ์ เนติมงคลวิทย์	ชั้นปฐมวัยปีที่ 3 / 2
ชนะเลิศอันดับที่ 3	ค.ญ. ภูริชญา โกเมนไทย	ชั้นปฐมวัยปีที่ 3 / 4

จากนั้นได้ดำเนินการให้ครูในแผนก เสนอความคิดเห็น ผ่านแบบสอบถาม
สรุปผลได้ ดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนดำเนินการ	คิดเป็นร้อยละ 80.00
2. ความหลากหลายของกิจกรรม	คิดเป็นร้อยละ 81.66
3. ความเหมาะสมของสถานที่	คิดเป็นร้อยละ 99.16
4. ผู้เรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนได้อย่างมีความสุข	คิดเป็นร้อยละ 80.00
5. ผู้เรียนสามารถปฏิบัติมารยาทแบบไทยได้เหมาะสมกับวัย	คิดเป็นร้อยละ 80.00
6. ผู้เรียนมีความรักในความเป็นคนไทย	คิดเป็นร้อยละ 100.00
7. รูปแบบของกิจกรรมบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์	คิดเป็นร้อยละ 100.00

อภิปรายผล

จากการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมวัฒนธรรมไทย ระดับปฐมวัย ปีการศึกษา 2551 ได้จัดทำแบบ
ประเมินสำหรับครู จำนวน 28 ฉบับ ได้รับแบบประเมินจำนวน 28 ฉบับ

ภาพรวมของผลการดำเนินกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 91.59 อยู่ในระดับดีมาก

ภาคผนวก

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

1. **ชื่อผู้ทำวิจัย** นางเพชรรัตน์ เอกพันธ์
ตำแหน่ง ครูผู้สอน ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 / 4
สังกัด โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
เขตตรวจราชการที่ 8 กระทรวงศึกษาธิการ
2. **ชื่อเรื่อง** การพัฒนาความพร้อมด้านการกล้าแสดงออก

3. วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ให้นักเรียนฝึกทักษะการพูดการแสดงความคิดเห็น
2. เพื่อให้ให้นักเรียนมีการพัฒนาด้านการแสดงออก และเกิดความมั่นใจในตนเองมากขึ้น

4. สภาพปัจจุบัน

ข้อมูลส่วนตัว

เด็กหญิงสิดานันท์ ขำโลกสูง น้องอีฟ เป็นลูกสาวคนเดียวของคุณพ่อ คุณแม่ และจะมีคุณยายอาศัยอยู่ด้วย เป็นครอบครัวเดี่ยว จะไม่มีเพื่อนเล่นที่เป็นเด็กเล็กๆ เวลาเล่นก็จะเล่นอยู่คนเดียว หรือกับคุณยายที่ดูแลเลี้ยงดูในตอนกลางวันหรือในวันที่คุณพ่อ คุณแม่ไปทำงาน เมื่อมีแขกหรือญาติๆ มาเยี่ยมก็จะวิ่งขึ้นไปหลบบนบ้านหรือในห้อง หากมีใครมาพูดคุยหรือซักถามน้องอีฟ ถ้าหลีกเลี่ยงไม่ได้ก็จะนั่งนิ่งๆ หรือเดินหนีไปเลยจะไม่ยอมพูดคุยด้วยและอาย ยิ่งเมื่อมีคนอยู่รวมกันมากๆ จะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าแสดงออกเลย

ปัญหาที่พบ

1. น้องอีฟจะไม่มีความเชื่อมั่น และไม่กล้าแสดงออก
2. เมื่อมีแขก หรือญาติมาจากที่อื่น และคนแปลกหน้าเข้ามาหา ยิ้มให้ พูดคุยด้วยก็จะกลัว
3. ถ้าอยู่กับคุณพ่อ คุณแม่ หรือคุณยาย จะพูดคุย กระโดดไปมา และแสดงออกโดยการร้องเพลงหรือเต้นรำไปมา
4. เมื่อคุณครูให้ออกมาเล่าประสบการณ์ที่พบเห็น หรือการเล่นิทานสั้นๆ ก็จะไม่พูดและบอกผู้ปกครองว่า ไม่อยากมาโรงเรียนกลัวคุณครูให้ออกมาเล่าเหตุการณ์ หรือสิ่งที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
5. ถ้าวันไหนคุณครูเรียกออกมาพูดหน้าชั้นเรียน เมื่อกลับถึงบ้านร้องไห้โยเยผู้ปกครอง เมื่อผู้ปกครองซักถาม และบอกว่าจะไปพูดคุยกับคุณครูที่โรงเรียนก็จะงอนและไม่ยอมพูดคุยกับผู้ปกครองเลย

จุดพัฒนา

น้องอีฟขาดการพัฒนาการทางด้านสังคม ในการแสดงออกต่อสาธารณชน ซึ่งผู้ปกครองหวังเป็นอย่างมาก อยากให้น้องอีฟมีความกล้าและมีความเชื่อมั่นในตนเอง พัฒนาการด้านสติปัญญาของน้องมีความเฉลียวฉลาด และผู้ปกครองได้ขอความร่วมมือจากคุณครูให้ช่วยส่งเสริมพัฒนาการกล้าแสดงออก อันจะนำไปสู่การส่งเสริมพัฒนาการด้านอื่นๆ ด้วย

5. นวัตกรรมที่ใช้

ชื่อนวัตกรรม การฝึกการเล่าถึงเหตุการณ์ที่พบเห็น

การสร้างนวัตกรรม

1. สังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรมต่างๆ พูดคุยซักถาม และจดบันทึก
2. ศึกษาเอกสาร แนวทางการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และวารสารการศึกษาปฐมวัย
3. ปรึกษากับผู้ปกครองของน้องอีฟ ขอความร่วมมือในการแก้ปัญหาและพัฒนาการ

แสดงออก

การทดลองใช้นวัตกรรม

1. ระยะเวลา 8 สัปดาห์
2. รูปแบบใช้วิธีขอความร่วมมือกับเพื่อนๆ ในชั้นเรียน
3. กลวิธีการฝึกมี 2 กลวิธี ดังนี้
 - การพูดคุยกับเพื่อน กับคุณครู
 - การเล่าเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่พบเห็น

การพูดคุยกับเพื่อน กับคุณครู

คุณครูจะให้เพื่อนๆ ค่อยๆ เข้าไปหาและพูดคุยกับน้องอีฟ พาน้องอีฟไปเข้าห้องน้ำ พาไปดื่มน้ำ พาไปเล่นเครื่องเล่นสนาม พาไปเล่นตามมุมประสบการณ์ภายในห้อง เมื่อเลิกเล่นแล้วคุณครูจะเข้าไปพูดคุยกับน้องอีฟ ทำเช่นนี้บ่อยๆ ทุกวัน ครั้งแรกน้องอีฟจะเล่นกับเพื่อน พูดคุยกับเพื่อน เมื่อน้องอีฟรู้สึกคุ้นเคยกับคุณครูมากขึ้นเรื่อยๆ คุณครูก็จะเข้าไปพูดคุย บอกให้น้องอีฟทำกิจกรรมเองโดยไม่ต้องให้เพื่อนๆ คอยพาไปหรือพูดคุยก่อน

การเล่าเหตุการณ์หรือประสบการณ์ต่างๆ ที่พบเห็น

ครูพานักเรียนและน้องอีฟเดินทัศนศึกษาภายในสวนของโรงเรียน และบริเวณภายในโรงเรียนตามห้องต่างๆ หรือตามสถานที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ คุณครูจะคอยสังเกตน้องอีฟ และซักถามน้องอีฟแบบไม่ให้น้องอีฟรู้ว่าคุณครูกำลังตั้งคำถามให้น้องอีฟตอบคุณครูจะพูดคุย เล่าเหตุการณ์ ประสบการณ์ที่พบเห็นให้น้องอีฟและเพื่อนๆ ในห้องฟัง และซักถามแบบที่เล่นที่จริง ทำเป็นไม่รู้เรื่อง และคอยให้น้องอีฟพูดคุยด้วย

6. ผลการใช้นวัตกรรม

ผลต่อผู้เรียน

น้องอีฟมีความสุขเมื่อมาโรงเรียน ไม่อยากให้มีวันหยุดโรงเรียน บอกกับผู้ปกครองว่า อยู่ที่บ้านมีแต่คุณยายไม่สนุกเลย ไม่มีเพื่อนเล่นแบบเพื่อนที่โรงเรียน ถ้ามีแขกหรือญาติ มาเยี่ยมบ้านก็จะเล่าเรื่องที่โรงเรียน เกี่ยวกับเพื่อนๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่คุณครูจัดให้ และมีความสุขมาก น้องอีฟมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กล้าแสดงออกต่อหน้าเพื่อนๆ ไม่อาย

ผลต่อครูผู้สอน

คุณครูได้จัดให้นักเรียนได้เตรียมการพูดหรือบอกเล่าเหตุการณ์ หรือประสบการณ์ที่พบเห็น น้องอีฟจะเป็นคนที่ออกมาเล่าให้เพื่อนๆ ฟังโดยที่คุณครูไม่ต้องคอยเรียกน้องอีฟเหมือนแต่ก่อน พัฒนาการการกล้าแสดงออกของน้องอีฟหลังจากการจัดกิจกรรมและซักถามคอยให้กำลังใจน้องอีฟ คอยชมเชยเมื่อน้องอีฟออกมาทำกิจกรรมเสร็จสิ้น ส่งผลให้มีพัฒนาการด้านกล้าแสดงออกดีขึ้น

ผลต่อผู้ปกครองและบุคคลอื่น

ผู้ปกครองมีความพึงพอใจเมื่อน้องอีฟเกิดพัฒนาการด้านการกล้าแสดงออก และได้พูดคุยกับทุกคน ทำให้ผู้ปกครองไม่รู้สึกรังเกียจเรื่องของการพบเจอผู้คนและไม่เกิดความอาย รู้สึกมีความสุขเมื่อเห็นน้องอีฟเกิดมีความเชื่อมั่นในตนเองและกล้าแสดงออกต่อหน้าคนที่มียู่มา

7. ปัญหา อุปสรรคในการวิจัย

คุณครูรู้สึกหนักใจในระยะช่วงแรกๆ ที่น้องอีฟได้เข้ามาเรียนที่โรงเรียน เพราะน้องอีฟจะไม่ยอมออกมาทำกิจกรรมต่างๆ ที่คุณครูจัดให้ ต้องคอยบอกและให้เกิดความมั่นใจในตนเอง ในบางครั้งเรื่องที่เกิดเพียงคนเดียว น้องก็จะร้องไห้งอแงทำให้เสียเวลาในการเรียน

ข้อเสนอแนะ

การพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป การให้คำชมเชย การปรบมือเป็นรางวัล ทำความเข้าใจในตัวเด็ก
ซักจง ให้กำลังใจ ชมเชยเมื่อปฏิบัติได้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้พัฒนาการของเด็กดีขึ้นต่อไป

สรุปผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาความพร้อมด้านการกล้าแสดงออก

ผู้วิจัย

นาง เพชรรัตน์ เอกพันธ์

แผนก ปฐมวัย

ประจำปีการศึกษา 2551

โรงเรียนอัสสัมชัญนครราชสีมา